

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (z dostawą do domu) K 1-50
na prowincji z przesyłką pocztową 1-50
Prenumerata za granicą: msk. 1-50, frk. 2-., rh. 1-.

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach prasy i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1. 2
Telefon 840.
Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 840) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.
Rekopiów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

OGŁOSZENIA

za wiersz po 16 hal., za każdy następny raz po 12 hal.;
drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.);
nadawane na wiersz pierwszy 50 hal. Róża na każdej
stronie po K 6-., półpół K 4-., Zajączki K 30- na tygiel.

losowały prowadzi w swoim zarządzie p. M. RUPEZTE.

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2

otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Słiad i Ekspedycje.

Agencja Sokółowska, Paśka Hausmana 2.

Specjalny karnawałowy numer „Nowin”

o treści satyryczno-humorystycznej wyszedł dziś zrana w sobotę
i jest do nabycia we wszystkich agencjach.

Cena nru karnawałowego wynosi wszędzie 8 halerczy.

Na pocieszenie.

Nadzieja w sprawie kanałowej.

Nasz wiedeński korespondent pisze:
Mnie sposobność rozmawiać z jednym z
wybitnych demokratycznych człon-
ków Koła polskiego i zasięgając informac-
ji w sprawie kanałów. Jak wiadomo, zamiar rząd
dozwolenia „miedzyministerialnej komisji”, która
ma się do czoła zająć studowaniem sprawy, jest
w kraju powszechnie uważany za zamiar przewle-
czenia budowy w nieskończoność i wogóle za chęć
zbicia sprawy. — Otoż mój informator oświadcza:

— Mimo wszystko nie należy do pesymistów
i jestem przekonany, że sprawa budowy kanałów,
albo raczej powiedzmy sprawa budowy kanału
galicyjskiego, doznać się realizacji. A je-
stem w tym względzie optymistycznie usposobiony
nie tyle z tego powodu, że mamy za sobą ustawę,
ile dlatego, że idea tej ekonomicznej donio-
słości, raz postawionej na porządku dziennym,
nie można już zepchnąć, usunąć i za-
bić. Natomiast sądzę, że nie należy się lu-
dzić, jakobyśmy w obecnej sytuacji mogli
budowę kanału przeforsować. Obecnie
w dobie dresdnowych ośm mowy niema. Jest
jeszcze jedno wielkie dzieło socjalnego ustawo-
dawstwa, które podobnie jak kanały poczekać musi na
lepsze czasy, mianowicie sprawa ubezpiecze-
nia społecznego. Ta niemierna doniosłość
ustawa dzisiaj również niema wielkich szans
wzrostu. Trzeba kilka lat cierpliwości.

— A więc słowna Taaffeego o austria-
ckim systemie „fortifretten und fortwursten” za-
wsze mają walor? A co powiedzą wyborcy za dwa
lat?

— Posel śmiechnął się melancholijnie:

— Coż na to poradzący? Wojskowość chce
dresdnowych ośm mowy niema. A my
mamy je uchwalone, bo rząd walczy je i bez
schwały. Tak to już jest w Austrii.

Proces o napad na Uniwersytet.

Lwów. Nuda rozsiadła się w sali, nuda i klan-
steczo. Do wszystkich oskarżeń rąsco oskarżonym
wolno klamać według jednego szablonu
na wskroś wykretnie. Wczoraj przesłuchano Ory-
szczyzna, Sokółka, wreszcie Teod. Stawny-
czego, b. słuchacza IV roku filozofii. Przedstawi-
ano na wszystkie niemal fakty tak samo jak inni.
Kolejdy jego mieli grubych palek; on sam
miał cienkie laski, którą mu na Uniwersytecie
odebrano. Szukając ew. laski między złożonymi
w sali, wyciąga najcięższą i powiada, że jego
laska była do niej podobna.

Przewodniczący przedstawia mu, że je-
den ze świadków zeznał, iż widział, jak on rzucał
połanem.

Oskarżony zaprzecza temu.

Przewodniczący przedstawia oskarżonemu
sprzeczności z zeznaniami w śledztwie.

Następny oskarżony Eugeniusz Stebnowski,
słuchacz III roku praw, mieszkający stale w Ha-
liczu, na dwa dni przed wiecem przyjechał do Lwó-
wa w sprawie prywatnej i to dowiedział się o wie-
cie, w którym następnie wziął udział. Słyszał jak
jakiś na korytarzu, ale nie wie, czy to od straż-
ników, bo na strażników nie rozumie. Mówiono, że
to były żabki; wogóle sam nie brał żadnego udziału
w zajęciach, tylko „ciągle się czołży w koryta-
rze”. Koki nie znał, ale gdy się czołży, spotykał
go leżące na podłodze. Na widok jego znowu się
czołżył, tym razem do sali II i tam już siedział.
Sam nie strzelał. Strzelali Polacy.

Obronda dr. Ewya począł świadkowi zadawać
pytania, jak komisarz policyi Tauer przedawał
na Uniwersytecie.

Przewodniczący uchylił to pytanie, powiadając,

że urzędowanie komisarza Tauer nie jest przed
miotem rozprawy.

Na tem odcroczono rozprawę do soboty.

Jeszcze jedno kłamstwo więcej.

„Nene Fr Presse” w kronice politycznej za-
mieszcza szczególnego rodzaju informację, które
podajemy do wiadomości, wstrzymując się z pełnieniem
komentarzy, gdyż komentarze w tym wypadku są
niepotrzebne. Informacje te brzmią:

— Wiedeń, 23 lutego. W sprawie procesu stu-
dentów ruskich na uniwersytecie lwowskim, po-
seł dr. Okuniewski zwraca naszą uwagę, że
w przebiegu procesu obecnie się toczącego prze-
ciwko 101 studentom ruskim stwierdzono (!!) 2
ważne momenty. 1. celem obrony charakteru pol-
skiego uniwersytetu lwowskiego, studenci lewoc-
y zorganizowali u siebie grupę i prowokowali
większą młodzież ruską; 2. z tej grupy około 20
ludzi w dniu krytycznym ośm zamknięcia wyjęcia
z uniwersytetu młodzieży ruskiej zamknęło owo
wyjście barykadami i z tego schronienia dwaj
starsi, wywiezieni strzelcy, strzelali do
młodzieży ruskiej. Śmierć studenta Koki
nastąpiła według wszelkiego prawdopodobieństwa
od tych strzelców.

— „Nene Fr Presse” postąpiła złośliwie wy-
mieniacz z nawiąską swego informatora,
który z pewnością chciał pozostać ukrytym! —
W kołach posłów polskich panuje ogromne obur-
zenie na to hezeleno kłamstwo, które hajdamacki
posel odważył się w Wiedniu roznosić.

Ważne dla panien, które
w karnawale nie zareczyły się.

— Te które się zareczyły, niech nie czytają.
— M. dżio, narzeczenie uprosiłam mamusi i tatusi;
przysięgam za tydzień przyjechać z tatusiem, młodzieżą
i z gorącą kołacją. Tatusi już kupił sześć butelek wina
i butelkę koniaku.

— Nie może być? Moja droga, jakaś ty szczer-
liwa! Ale mnie zaproszają!

— Naturalnie. Nie masz pojścia, ile mnie to
pracy kosztowało, ażeby tatusia uprosić. Powiada, że
czasy są krytyczne, wcale nie do zabawy. Mamusia
nie miała nie przeciwko temu, tylko taki stękał, aże-
by narzeczenie zgodził się. Według skrzypce z fortepianem,
pan Adolf ma być wodźcą i sprowadzi nam 15,
słyszysz, całych ciernastu pandów.

— Cierneśnaś pandów! ah, jak mi się ubawimy.
Moja droga, jedyna, niezapominajże mnie zaprosić, do
śmierci by ci tego nie darowała, gdybym nie była
na tym wiecorku!

— To następny udział, szereg posobników, obje-
cia się za szycie, ciche szepoty, na temat całych ciernastu
pandów.

Prawda, takie rozmowy często widywałam się. A
w ciągu tego długiego karnawału, piękna panie,
Biedne dziewczęta, jakie wam mało potrafią. ażeby
wznieść wasze istnienia w stan błogiego szczęścia. Prze-
życie!

Jubileusz dyrektora teatru.

Wczoraj odbył się w Poznaniu jubileusz

30-letniej pracy scenicznego Andrzeja Le-
lewicza, popular-
nego i znanego w ca-
łej Polsce aktora o-
peret i komedianta, a o-
becnie dyrektora tea-
tru poznańskiego. —
Odgrano w teatrze
Fredery „Pana Bene-
ta” z jubilatami, na-
stępnie „Pasów kró-
lowej Maryleńki”. —
Fe przedstawienie od-
był się bankiet.

Andrzej Lelwicz.

Duchy w wielkim mieście. Oszliwa przygoda. (Patrz artykuł).

jakiś różowy szlak spoglądają one na świat, a szcze-
gólnie na pandów.

— A ci?

— Wierzęcie mi, nie odwołując się ani zgola
własnościom, w podłościach uczuć dla plet pra-
ciewicz.

— Zdarzyło mi się być nieraz na małoletnich lub
większych wspólnych zebraniach i chociaż nie pał,
rejterowałem często po tatusach i pannach, do gabłeta,
na papierosa.

— Nasłuchałem się w tej komnacie elegancji
ręce.

— Władek, masz vis-a-vis do maszura?

— Mam, ale mogę zmienić. A a kim ty ta-
czysz?

— Z tą brzozną, z pod pleca.

— To rozmogłena, co to rebi takie szary. Frajer,
gdzieś ty ją wystrząsał!

— Nie było innej, a szerszy lepszy rydz, niż nie.

A ty z kim będziesz używał?

DLACZEGO?

— To prawda, wziąłem dymisję po ukoszo-
nej wojnie, pomimo, że otwierała się przedemną
piękna karyera wojskowa. — Ale... Słuchajcie, opo-
wiem wam, dlaczego?

I pan von Puffen, czysty i prosty, mimo
szczęśliwego pieciu lat, rozpoczął opowiadanie:
— Było to w roku 1870. Boże, jakie to dawno!
Słuszyłem wtedy w 3-cim pułku nielów. wojna się
zaczynała.

— Nie podejrzewaliśmy jeszcze, jakie straszne
czekały nas okropności. Zarówno Francuzi, jak
Niemcy, pełni byli najlepszymi nadziei. Jak wam
mówiłem, krew od niedawna dopiero się przelewała
i nie mieliśmy jeszcze do pomocy wielu ty
sięcy naszych braci. A więc, z lekkością
lat dwudziestu pięciu, czekałem na wojnę, jak na
mnie zajmujące przygody.

Kilka kulówek, parę cięć szablą... to można
przeżyć. Obojętne, jako Württemberczyk, nie czu-
łem żadnej nienawiści do nieprzyjaciela i szedłem
na wojnę jak na plac pojedynku, który na się

— Z panną Anną.

— Co za panna Anna?

— Córka gospodarza.

— Ach, ta w wieloletniej sukni, a przyłbanem
włosami? Nie wiedziałem, że to wierszopodny! Mogły
się też gospodarza na dzisiaj i ładniejszą córkę po-
stać.

— Albo ty nie znasz drugie? Jest tam jeszcze
jedna, taka mała, szwenda nie z kreszka na kres-
setko, czeka, czy jej kto nie złapie do tańca.

— Niech czeka, ja mam duszę tego, co już na-
brałem. Tym pannom zdaje się, że człowiek po to
przychodzi na bal, ażeby tańczyć.

— A po co ty przyjeżdżasz?

— Albo ja wiem? Adol tak prosił, tak ciągnął,
żem polski. Ale co mogła mieć obchodzić panny Ma-
disla, Andisla, Zanis? Czy ja się myślę teni, albo co?

O, wczoraj w kawalerii, to co innego. Siedzą, wu-
żają, a bronkiem, przy stolikach aż wchodzi ci
dłwio...

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

— A ty z kim będziesz używał?

Bezsieć opowiadania o kawalerii, jako mniej ciekawych, zachowam dla siebie; powróżyć tylko pod adresem tych marzycielek, które w takim trybie i próbie u tatnia, dochodzą do wyprawienia wieczorku o 14 panach, że błędnie z nich dziewczęta!

Powróżyć, dlatego, bo za trzy dni nadejdzie popielec więc trzeba się umartwić.

Tajemnicza zbrodnia w Warszawie.

Z Warszawy piszą:
Wielkie wrazenie w Warszawie wywołała wiadomość o znalezieniu pod parkanem w ogrodzie Szuara za rogatką Mokotowska głowy kobiecej, odrabanej od talowia, prawdopodobnie siłki, sensacyjną zaś powieścią niezapamiętany telegram Petersburskiej Agencji telegraficznej:

— Na stacyi Omsk w koszu, przybyłym z Warszawy, znaleziono tułów kobiety bez głowy!

Przypuszczać można, że odkrycia, dokonane w ogrodzie Szuara i w Omsku, pozostają z sobą w łączności i wprowadzają na ślad nowej zbrodni, obmyślonej z wyrośnięciem.

Wczoraj na miejsce, w którym znaleziono głowę, przybył sędzia śledczy powiatu warszawskiego, p. Rudzki i nacelnik wydziału śledczego, p. Kowalik z kilku agentami. Przy badaniu terenu nie znaleziono żadnych śladów tego, czy tych, którzy głowę porzucili i nie dziwnego, zbrodniarza bowiem niewątpliwie w ciągu jednego dnia porzucili głowę i wysłali kosz; wiadomo zaś, że podrób bagażu do Omska, nawet za frachtem po spieszonym, trwał musi przynajmniej trzy tygodnie.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa głowę porzucono w czasie, kiedy zemia była pokryta grubą warstwą śniegu; wskutek silnych mrozów, pomimo od kilku dni panującej odwilży, nie zdążyła ona jednak dojść do stanu zupełnego rozkładu i zachowała ryty twarz. Zamordowana kobieta liczyła przeszło lat czterdzieści. Głowę, po dokonaniu oględzin przez władze śledcze, odfotografowano, następnie zaś przewieziono do prosektryum przy szpitalu Dzieciątka Jezus.

Sensacyjna pogoń za rabusiami.

Nocy onegdajszej dwu rabusioń usiłowało ograbić skład cygar na rogu Dresdener Strasse i Alexander Strasse w Berlinie, przy wycie dziury w ścianie sąsiedniego sklepu próżnego, do którego zakradli się byli z wieczora. — Mieszkający jednak w suterynie pod sklepem handlarz usłyszał uderzenia, zawiadomił więc o tem najbliższego policjanta posterunkowego. Policjant sprowadził natychmiast pomoc z pobliskiej stacyi policyjnej i sześciu policjantów stanęło przed domem. — Dostrzegli to wszelako rabusie, jeden więc z nich rozbił okno wystawowe i skoczył na ulicę, szybko uciekając. — Policjanci pucili się za nim w pogon, wołając: „Trzymajcie złodzieja”. Słysząc wołanie, stróż nocny postawił niecierpiącym nogę, rabusie upadł i ujęto go okrawianego, pokaleczył się bowiem bardzo odłamkami szklanej rozbitej.

Drugi rabusie tymczasem popędził ze sklepu do sieni, a stamtąd schodami na strych i na dach domu. Kilku policjantów pobiegło za nim. Przyskakując z dachu na dach, rabusie przebiegł już 13 domów, gdy nagle znikł z przed oczu goniących. Jak się okazało, nastąpił w ucieczce na szybę okna w dachu, oświadczył się i runął w głąb, przyczem złamał sobie kark i skonał na miejscu. Obaj rabusie byli ubrani bardzo wytwornie w futra i lakerki.

doznęli żołnierze francuscy, wysłani również jak my, na zwidy.

„Staliśmy tak blisko siebie, że doskonale widziałem ich podporucznika, bardzo młodego, dziecko niepełnoletnie. Przyprawyliśmy się sobie ze zdziwieniem i zajęciem. Po raz pierwszy spotkałem na placu nieprzyjaciela. W takim samem położeniu był widocznie i młody podporucznik, bo przyglądał się nam z zupełną dziecięcą ciekawością.

„Po chwili chwilał widać rozkaz... Lndzie jego skupili się i klasem zjechali za górę.

„Wtedy... co mnie do tego natchnęło? Chęć zabawy? Zrobienia sobie złudzenia bitwy? Nie wiem, ale pociąłem w pogód moich żołnierzy... Galopem dobiegłem, jeszcze węgry, potem ucieśnienie zapalem, potem zjechaliśmy na drugą stronę. Nie miałem jeszcze zamiaru staczać bitwy. Zresztą otrzymałem wyraźne zlecenie, a francuski oficer miał je widocznie także, bo wydał rozkaz i dragooni jego cofali się galopem.

„Powinienem był wtedy zaprzęść zabawy, być rozważnym — postąpiłem, jak dziecko. Bawił mnie widok niecierki pierwszego napotkanego nieprzyjaciela.

Lecz niespodziewanie, gdyśmy ich dopędzili,

Import włosów z Chin do Krakowa i Tarnowa.

„N. fr. Presse“ umieszcila wczoraj list firmy Rosenthal i Eisenberg z Tarnowa jako rodzaj wyjaśnienia co do importu włosów z Chin do Krakowa i Tarnowa. Owa poinformowana osoba wywodzi, że włosy z Chin przychodzą do rozmaitych centrów w Europie i w Wiedniu samym znajduje się tych włosów do 30 000 kg, że więc starostwo w Tarnowie nie miało słuszności, wydając po znacznej interpelacji w Radzie miejskiej zakaz sprowadzania włosów.

W tym samym numerze oświadcza jednakże rada ministerialna w departamencie sanitarnej ministerstwa spraw wewnętrznych dr Haberler, że zdanieniem jego zakaz jest najzupełniej usprawiedliwiony. Zakaz przywozu włosów, szmat i t. d. z okolic zadłumionych pochodzi jeszcze z r. 1898 i niedawno temu został wznowiony. Poza tem istnieją jeszcze specjalne zarządzenia dla Galicji ze względu na cholere, które wszystkie nie zostały dotąd zniesione. Import włosów z Rosji i Azji musi być w Galicji szczególnie ostro traktowany. Z względu na niebezpieczeństwo wywołane dżumy w o bencnych warunkach nie należy wyśle dopuszczając włosów z Chin w granice Austrii. Niema dowodu na to, że włosy pochodzą z ludzi żywych. Dr Haberler nie wierzy, jakoby w Wiedniu było aż tyle kilogramów włosów; władze sanitarne nie o tem nie wiedzą, a zresztą byłoby trudno kryć takie ilości towaru.

Duchy w wielkiem mieście.

Osobiła przysaga.

(Patrz ilustracyę).

Historję, od której ciarki po skórce chodzą, donoszą z Nowego Jorku. Terenem jej: sypialnia państwa Harton. Czas: północ. Aktorami: pan i pani Harton, pokojówka, dwaj policjanci — i duch.

A było tak. Państwo Harton powródli o północy do domu i udali się do sypialni. Ciesza i po kój panowały cicho. Nagle pan Harton zadzwonił. Ze salonu dobiegł jak słaby ogłos dźwięków fortepianu. „Kto mied o tej porze naderża w klawisz? Niektózy tylko duch! — Pani Harton omla nie zemdla, pan Harton odważniejszy zajął raz do pokoju, oświeconego słabo światłem księżyca — i przekonał się, że przy fortepianie żywej duszy nie ma — a struny mimo to, raz słabiej raz silniej dźwięczały.

Wic i panu Harton włosy dębem stanęły. Na krzyk i dzwonięcie pani Harton wbiegła pokojówka, która dowiedziawszy się o dźwiękach, również miała ochotę zemdlać, ale rozmyśliła się i przywołała z nocy dwu policjantów. Odważne organy władzy wkroczyły z rewolwerami do sypialni — ale duch nie zajął się rewolwerami, lecz dalej niewidzialnie palcami mierał w klawiszach. I policjantom zrobiło się głupio. Wreszcie jeden z nich odważył się przystąpić do fortepianu, podniósł wieko, przykrykując klawisze — a w tem był dźwięk szara masy zakleszczonej w klawiszu na dywan i zniknęła z oczu przerażonego towarzysza. Ta maza, która niebezpiecznie wśliznęła się między wieko a klawisze i wydostała się nie mogła na wolność, była duchem grającym...

„Ale państwo Harton i tak tej nocy już nie spali!

Z kraju.

Z Tarnowa.

Włosy chińskie i rozporządzenie Starostwa. — Jeszcze w sprawie Ludmerówny. — Z Rady

powiatowej. — Z towarzysztwa kredytowego. — Cyrk.

Wszystkim handlarzom włosów ludzkich i fabrykantom, trudniącym się ich przerobką w naszym mieście doręczono onegdaj rozporządzenie Starostwa z dnia 12 lutego, które podjęmy w dalszym brzmieniu: „Ze względu na panującą w Chinach dżumę i na niebezpieczeństwo zawięzienia tej zarazy w granic państwa austriackiego, a w szczególności przez sprowadzanie włosów ludzkich z tamtejszych okolic zabraniam na podstawie rozporządzenia Ministerstwa spraw wewn. handlu i skarbka z dnia 27 maja 1898 sprowadzania włosów z Chin i Japonii pod rygorem pociągania sprowadzającego do najsurowszej odpowiedzialności, aż do odwołania. Om zarządzeniem otrzymają równocześnie zawiadomienia urzędy cłowe, urzędy poczt i magistrat miasta w Tarnowie.

Sędztwo przeciw Ludmerówny nie jest jeszcze ukończone, skoro w piątek, przybył tu z Lwowa sędzia śledczy, prześluchując osoby, z którymi była w styczności podczas jej pobytu w Tarnowie.

Prześluchano również i Gawryłowicza, który odsiaduje dwumiesięczną karę za kryde.

We wtorek dnia 21 bm. odbyło się posiedzenie Rady powiat. pod przewod. marszałka ks. dra Zygulskiego.

Załatwiono szereg spraw. Znaczącej naley, że komisja kontrolująca zarządca wydziałowy, że nie popilarne przechowuje kancje na dostawę sztru, gdyż zamiast gotówki przyjmują się od dostawców, którzy mają być krownymi ks. prezesa, wksle. — Wywołało to niesmak.

W ten sam dzień po południu Wydział krajowy odebrał pod swój zarząd wydział powiatowy. Tarnów-Gromnik. W tym celu wydelegowano z ramienia Wydziału kraj. 2 starszych inżynierów ze Lwowa, którzy z inż. Kotarbińskim i r. A. Margulesem, wydelegowanymi z ramienia wydziału powiatowego, załatwili formalności.

Niespodziankę sprawił wydział pow. wszystkim naczelnikom gmin w powiecie, nie wyłączając burmistrzów Tarnowa, Ryglie i Tuchowa, zamawiając dla nich odznaki reprezentacyjne w formie czterosiłki koniczy z orłem polskim. Odznakę tę, zaawieszoną na pasku, podczepiają jednocześnie, będą wdzięcznie nosili w służbie i innych okolicznościach.

Towarzysztwo kred. dla handlu i przemysłu w Tarnowie, odbyło w sobotę swoje walne zgromadzenie. Ze sprawozdania dowiadujemy się, że przy ogólnym obrocie kasowym 11.304.687.94 k. czysty zysk wynosił 16.791.94 k. To też musimy wyrazić zdziwienie, że z tak znacznego zysku na cele humanitarne przeznaczono tylko 270 kor. 2000 kor. dołożono do funduszu rezerwowego, wynoszącego 64.856 kor. z realnością blisko 200.000 kor.

W sali „Sokoła“ rozgłosili się jakis „Zimowy cyrk“ z międzyznarodowymi „zapaśniami“.

Nowy Sej. Kronika karnawałowa. — Wy-padek w warsztatach kolejowych. Zajątława-u skromnie zabawa — wieczór taneczny „Czyteli mieszczajskiej“, jaki miał miejsce w niedzielę wieczór w salach Tow. kasynowego, przedmienił się we wspaniały w całym tocie słowa znaczenia bl. Liczne i dobrowole towarzysztwo, piękne twarze i wspaniałe toalety pań — zwały się w harmonijną całość. Zabawę rozpoczął polonez prowadzony przez prezesa Czytelni, burmistrza dra Barbackiego z panią Sycińską, go spodynia zabawy — tuż za nimi snegli p. prezesa Barbacka z p. Franciszką Celewiczem, wiceprezesa Czytelni, dalej następowali licznie, różnemi kolorami mieniące się pary, których naliczyliśmy z górą pół setki. Tańce prowadzili nieustraszeni pp. mecenas dr Cwikowski, oraz słuchacz par, Henryk Hibel.

„Byłem ich wrogiem, otoczono mnie najczulszą i najstaranniejszą opieką. Chciało mi się być tam zawsze, wiecznie ranym. Były obie takie dobre... matka zyczyła po macierzyńsku, córka taką łaską, taka troskliwa, otaczał ją trosk melancholii i ból, jaki nieszczęśliwiej Francji zadali ich patryotyczny sercem.

„Kochałem je przez wdzięczność i przez wszyst ko zło, jakie mi, Niemcy, wyrządziliśmy ich ojczyźnie. I czulem, że przebaczyć mi to zło, wiedząc, że ja osobście, jak wam mówiłem, nie żyję żadnych niewiast. Byłem żołnierzem, spełniałem tylko obowiązki.

„Tymczasem wyleczyłem się z rany. Nadszedł dzień, kiedy musiałem opuścić szlachetne kobiety. Zegulem je za łami w oczach, nie wiedząc, jak okazał im moje wdzięczność.

„Wtedy matka zalała mi przeprosztą i godnością: „To, co my dla pana robimy, inni zrobią dla naszych. Pan ma być wspaniałą matką. Ja też mam syna, jest żołnierzem, w niewoli, tak mi mówiono... może chory... nie wiem. Nie mam od niego wieści. Ale wierzę, iż jeżeli jest ranny, nape- wno znalazł w pańskiej ojczyźnie także jakąś matkę, która go pielęgnuje?..

Podnieść też należy zasługi gospodarzy bufetu p. Stryczyńskiego i cieniarki J. Szepepanika.

W sobotę 24 b. m. odbyła się w tym samym lokalu „Zabawa inżynierów“. Ogólną atrakcyę stanowiły pięknie przez p. Kostalskiego wykonane karnezy z humorystycznymi szczegółami z dziedziny sztuki inżynierskiej, jak n. p. wygląd drogi krajowej po balu inżynierów, lub skutki regulacji Donajca, który po regulacji zmienił bieg wprost w przeciwnym kierunku, wreszcie kłosa wody z przyszłych wodociągów miejskich — pod mikroskopem wykazuje nam — prócz niezliczonej ilości mikrobów i żyłtek — całą zaszuszkę, kałozę i pmszkę z sardynki. Jak na jedną kropkę — to wyszczególnić zawadzi.

Tatojszy „Sokół“ urządził na zakończenie karnawału „Ostatki“ w dniu 28 b. m. Zabawa zapowiada się również doskonale.

We środę 22 b. m. zdarzył się w kotłowni tu-tejszych warsztatów kolejowych — wypadek śmiertelnygo przynięcenia robotnika, Piekarskiego.

Niezwykły morderca.

Z Rohatyna donoszą:

Przed kilku dniami 17-letni chłopak Karol Filtowicz notem zamordował rodzinnego ojca, zadaw- szy mu ze straszną zapamiętałości kilka ran, między niemi jedną w serce. Morderca wcale nie okazywał skręchy i żalu, owszem wesół. Trudno to było byłoby zrozumieć, gdyby nie to że ojciec uholiżonim rymarz, lakiernik i tapicer był alkoholi-kiem, a stryj jeden zginął śmiercią samobójczą, a drugi jest umysłowo opóźniony. Sam ojciec okazywał niezwykle zdolności do malarstwa, rzęźbarstwa, odławiania z ołowiu, do mechaniki, a lubił także oszczędzać i handlować. W ostatnich miesiącach zależył w domu tajną restau- rację i szynk, do którego ściągali młodzież. Po-myślewo urządzenie tego szynku i prowadzenie go wzbudzało podziw. Ojciec pijak zadziwiał się u syna i na tem tie rozegrał się straszny dramat.

Co słychać w mieście?

Śledztwo w sprawie zaburzeń na uniwersytecie.

Rada namiest p. Szymanowskiego, który przed kilku dniami prowadził śledztwo przeciwko policy, powrócił do Krakowa i przesłuchuje służbę uniwersytecką. Prześluchania te odbywają się w gmachu dyrekcyi policyi. Wyniki przesłuchań trzymane są w ścisłej tajemnicy.

Ruńcie III. mostu na Wiśle.

Komisja badająca przyczynę ruńcy III. mostu na Wiśle ukończyła swoje prace. Komisja zdaje się nie wypowie swojego zdania o przyczynie katastrofy lecz ograniczy się jedynie do przedłożenia wyników swych dochodzeń odpowiednio władzom. Jak słychać, wartość łączącego na Wiśle materjału wraz z kosztami jego wydobycia wynosiła na 105.000 k.

Numer karnawałowy „Nowin“ wyszedł dziś w sobotę o godz. 11:45 rana. Cna tego specjalnego nr-u wynosi wyłożenie 8 halery (dotatek drukarski-ny) — a jest on do nabycia we wszystkich agenc-jach w Krakowie i w Półgórzu. Zwolennikom saty-ryczno-humorystcznej laktury polecamy ten specjalny karnawałowy numer. Na treść jego w całości karnawałowa składają się: „Od wydawcytwor-“ z zapowiadą bezpłatnych bajecznych preml, „Proces studentów ruskich“, „Wybory do Rady miejskiej“, „Bierny opór urzędników podatkowych (sensacyjno-), „Wywiad z radcą B. Assem“, „Moją Pań“, „Schla-kaucha w Wiedniu“, „Z kraju“, bardzo obfita kroni-ka oraz telegramy. Fejletonów jest dwu: „Ogulem

...Biedna kobieta zatrzymała się rozczewniona. Na wspomnienie syna iżzy zabłysły w jej oczach. „Młoda dziewczyna otoczyła ją ramieniem z udną wesołością.

„Ale tak, matozko — upewniała — wszę- dzie są macierzyńskie serca. Nie trap się! A przy-tem kochaj nie kochał Jerzego, on taki dobry i piękny. Pokażę go panu.

I z rozjaśnioną twarzą zaprowadziła mnie do salonu.

„Na marmurowym kominku stała duża foto- grafia, otoczona kwiatami.

— Prawda, że ładny? — zapytała młoda dziewczyna z niemiem uwielbieniem w oczach.

— Spojrzałem.

„Była to fotografia młodego podporucznika dragonów. Przed oczami stanęła mi ta sama twarzyczka, ściągająca bólem. Spadał z konia, a z otwartych ust wyrwała się skarga: „Mamo!“

„Tak, to ten sam!“

— Skończyłem kampanię — dodał opowiadają- cy — było to moim obowiązkiem. Ale po wojnie złamałem szpade, oto dlaczego.

Jeden
Jedyny w całym Krakowie

Magazyn

WUBRAJ GOTO WYCH wszelkiego rodzaju

Ceny najprzystępniejsze.

krajowego wyrobu

Ceny najprzystępniejsze.

w Związku Katol. Krawców ul. Floryańska 1.7 (tuż przy Rynku)

Filia we Lwowie pl. Halicki Nr. 7.

palasem" powieść w 18 tomach przez Henryka S. Jankiewicza i "Zdemaskowana zbrodnia w Krakowie" (z powieści) Szeroka Holmowa) Jako ilustrację sensacyjną numeru karnewałowy przynosi "autentyczną" fotografię "Ojciec Pani".

Redakcja karnewałowego numeru oświadcza, że numer karnewałowy wolno kupować od soboty aż do popołudnia: później blegnie konflikcie!

Agencja na prowincji mogą jeszcze w poniedziałek numer karnewałowy zamawiać, ale tylko na stary rachunek.

Podziękowanie dla prez. Leś. Wczoraj w poniedziałek urządziły magistrata z r. Grodyńskich w czasie, złożył prezydentowi dowó. Leś podziękowanie za przeprowadzenie sprawy rozszerzenia etatu urzędników miejskich.

Ze spraw miejskich. Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. Sasa posiedzenie komisji wodociągowej, na którym przyjęto wprowadzenie do r. ch. wodociągowej za miesiąc styczeń. Następnie komisja rozpatrywała ofertę na budowę domu administracyjnego i uchwaliła szereg inwestycji; w końcu przysłała powne listy w opłatach taryfowych.

Zatory ludowe na Wiśle. Kierownictwo regulacji Wisły donosi, że zatory pod Opatówką i Nadbrzeżem zostały jeszcze. Wskutek ciepła i spadłych w górach śniegów Wisła podniosła się o 20-25 cm stan normalny.

Wielkie zgromadzenie Tow. budowy Domu polskiego w Krakowie Ostrowa, odbędzie się w niedzielę dnia 12 marca o godz. 8 po południu w sali Domu polskiego.

Po zgromadzeniu odbędzie się wiec tamtejszej ludności polskiej.

Deputacya Tow. właścicieli realności. Wczoraj w południe deputacya Tow. właścicieli realności, złożona z prezesa dra Musiela, oraz członków wydzieliła r. m. Stachowickiego, inż. St. Krzyżanowskiego, adw. dra Steinberga i L. Czapnickiego, wręczyła prezydentowi miasta dyplom członka honorowego z okazji przeprowadzenia sprawy W. Krakowa.

W Eluatory odbędzie się dnia 26 bm. o godz. 7 wieczorem: Wiecór Rozmaitości, poczem zabawa tańcowa.

Kradzież kijałcejskiej Kasy oszczędności. P. Zwierynska z Lubaczowa donosiła policyi, że również to samo co i ona nazwisko norczy 30-letni Andrzej Zwierynski skradłszy jej kijałcejską Kasy oszczędności na 80 kł. zbiegł w kierunku Krakowa.

Mijędzynarodowy opryszek. Policya praga donosiła tutaj policyi, że kradzieży historyj jakie popełniono w ostatnich czasach w pobliżu Pragi po dwóch i palnackach dopuścił się niejaki 27-letni Matiaszek mówiący kilkoma językami. Matiaszek ma być osławionym wiołczką. Ostatnimi czasy słuch w Konstancyopolu o Rifaata Bazy i Taifaha Bazy.

Malwersanci. Wczoraj aresztowała policya dwóch braci Sorowickich, 27-letniego Antoniego i 28-letniego Jana za systematyczne kradzieże i malwersacje towarów na szkodę jednego z tutejszych przedsiębiorstw handlowych. Skradzione towary odwoził malwersant do Wł. Korbiliowa pod Babłą Górą i tam oddawał je swojej rodzinie. Jeden z aresztowanych Jan, zdaje się być nieładną pszczyką i karany był 6 miesięcznym więzieniem za nadużycie władzy, w czasie gdy był sąjety jako plażer w jednym z urzędów państwowych.

Maleficzny złodziej. Policya przysyłała wczoraj kilka maleficznych złodziei, którzy korzystając z dnia targowego ukradli zażytych sprzedawców wieloletnia. Są nimi: 14-letni Aba Schiffer, 15-letni Michał Jarosz, Józef Zając i 15-letni Ferdynand Mól.

Kradzież 5000 K. P. J. Karca aresztował wczoraj na stacji w Rzeszowie Leona Studena rector Borgena, który jeszcze w grudniu z r. skradł na szkodę swojego chlebodawcy p. Kregiela przy ul. Szerokiej 1. 5 banknotów tysiącoronowych. Studena zamknęto w aresztach.

Śmierelne poparzenia. Onegdaj wskutek braku duszy ciepła nieobeznany poparzenia, poostajęca w zakładzie dla niepełnosprawnych przy ulicy Teatralnej, zmarł 20-letni Bibiana Karas. Po dwóch dniach wśród strasznych męk niecierpliwie zmarła.

Z Nowej Wsi Narodowej płażą nam: Nadochódzący wybory do Rady miejskiej obudziły żywe zainteresowanie szczególnie w gminach przyłączonych. I dziwić się temu wcale nie można. Gminy to mają tyle najrozmaitszych i najżywniejszych spraw, od których zależy ich dalszy rozwój, że muszą się dobrze zastanowić, komu na następny okres mają powierzyć mandat do zastępowania swych potrzeb w zarządzie Wielkiego Krakowa.

W dniu 22 b. m. odbyło się w Nowej Wsi Narodowej zebranie przedwyborcze. W zebraniu wzięło udział kilkudziesięciu obywateli. Przewodniczącym zgromadzenia p. Walerjan Leśniewski. W zgłoszeniu przedłożył on zebraniom warunki, jakie powinien mieć kandydat do mandatu miejskiego. Na pierwszym miejscu postawił znajomość stosunków miejscowych i postulatów, od których zależy dalszy rozwój tej dzielnicy. Za takiego kandydata z dzielnicy Nowa Wsie uważa tylko p. Tomasa Bujańa. W dyskusji zabierali głos pp.: Zając, Sarniecki, Rosół, Huber, Janas, Żychowski i inni, poczem zarządził przewodniczący głosowanie i obecnie

jednomyślnie oświadczyli się wśród oklasków za kandydaturą p. Tomasza Bujańa.

P. Bujańa zabrawszy głos, wypowiedział w krótkich słowach swoje credo. Zna potrzeby dzielnicy, bo jako wędłobywał sam je odwiedza na sobie. W plekosie programy nie chce się bawić. Jeżeli go wybory zaszczylił swojem nastrojeniem, przyrzeka że śmióło i bez bawienia się w politykę" będzie ich interesu zastępował.

Następnie utworzył się komitet przedwyborczy, w skład którego weszli: Antoni Waschel, Adam Zbroja, Ludwik Koldziejczyk, Józef Przebindowski, Stanisław Stachowicka, Franciszek Zajac, Andrzej Sarniecki, Jan Borowski, Józef Wasko, Franciszek Olski, Stefan Czapkowski, Ignacy Żychowski, Ignacy Wesołowski, Karol Pawlik, Antonina Kowalska, Józef Bobek, Błażej Plachno, Symon Olsz, Franciszek Seibor, Jan Bakowski, Franciszek Olsz, Józef Klimczyk, Franciszek Stachowicki, Andrzej Janas, Ignacy Chmura, Stanisław Kowalski, Jan Karolas, Piotr Rosół, Jakób Żychowski.

Z kroniki szkolnej.

Longia Januszkiewicz, aptekarz i obywatel miasta Krakowa, przeżywał lat 6, zmarł nagle dnia 23 b. m. w Krakowie. — Pogrzeb odbył się w sobotę.

Ks. Stanisław Gryziecki, kanonik, daleka i proboasz p. Rzeszowa, zmarł w Krakowie 24 b. m. Pogrzeb z przewiozaniem zwłok do Rzeszowa odbędzie się w poniedziałek.

Od Administracji.

Z powodu prawie zupełnego wyczerpania laprzedpudniem numeru karnewałowego, Administracja zawiadamia, że do części abonentów prowincjonalnych, numer karnewałowy wysłany zostanie dopiero w poniedziałek, gdy sporządzeniem zostanie drugi nakład karnewałowego numeru.

Z sali sądowej.

O ciężkie uszkodzenie ciała.

Dzisiaj przed trybunałem sędziów przysięgłych odbyła się rozprawa przeciw 19-letniemu Karolowi Kopeckiemu, wyrobnikowi zamieszkałemu w Woli Dniechackiej, który w dniu 30 lipca z r. wybił w sprzeczce Janowi Bolechale kamieniem ok. Rozprawie przewodniczył s. p. Grodyński, oskarżał prok. Olszawski, bronił adw. dr. Pawłowicz.

Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych trybunał skazał Kopeckiego na 1 1/2 roku ciężkiego więzienia.

Z kolei przysądziłono do drugiej rozprawy przeciwko 23-letniemu Szczepanowi Palce, z Woli Filipowskiej oskarżonemu o ciężkie uszkodzenie ciała.

Obwiniony w dniu 30 października z r. bawił w karczmie w Filipówkach podczas kłótni, która wskutek przemienienia się w bójkę tak silnie ugodził nożem Ks. Kozłnika w kark i w klatkę piersiową, — że spowodował ciężkie uszkodzenie ciała.

Wyrok zapadnie popoł.

Naokoło sceny i estrady.

P. Zygmunt Schwarzenstein, młody, wysoce talentowany skrzypek, żonaty sympatycznie nasyj publiczności, urządza koncert własny w sali Starożytności Teatru za pośrednictwem dyrekcji krakowskich koncertów. Po morder pociągach rezerwacyjnych, jakie s. ostatejnej swej produkcji w Berlinie przywoził artysta, występ jego z tym samym programem bnda żywe zainteresowanie.

Z teatru ludowego. Deliaja po raz trzeci: "Pod gwiazdą bandera" wcielił K. Danielewskiego. W niedzielę dnia przedstawienia o godzinie 4 po południu: "Krowoderkie zachy", a wieczorem także "Zachy".

Repertuar teatru miejskiego.

Sobota: "Co tu kłopotu" i "Pia Benet".
Niedziela pop.: "Karykatury".
Niedziela wiecz.: "Noblesse oblige".
Poniedziałek: "Co tu kłopotu" i "Pia Benet".

Repertuar teatru ludowego.

Sobota: "Pod gwiazdą bandera".
Niedziela pop.: "Krowoderkie zachy".
Niedziela wiecz.: "Krowoderkie zachy".
Poniedziałek i wtorek: "Krowoderkie zachy".

Sprawa teatru miejskiego.

Ciężkie warunki kontraktu. — Dyrektor Solski cofa swoje kandydaturę? Wywiad z "poinformowanym".

Komisja teatralna wespół z "sekcją prawniczą" i "sekcją szkolną" ustaliła narazie wczoraj wieczorem projekt nowego kontraktu o dzierżawę teatru miejskiego na przyszłe sześćdziesiąt lat, ponieważ po trzech latach każda strona ma mieć prawo wypowiedzenia umowy, na przyszłe czterdzieście.

Czytelnicy "Nowin" znają sprawę teatralną z szeregu artykułów i wywiadów, ogłoszonych w naszym piśmie. Obecnie zaznaczyć tylko jeszcze należy, że pod wpływem komisji "prawniczej" i "szkolnej" projekt kontraktu złożony przez komisję teatralną, uległ wielkim zmianom, że uchwalono podwyżkę cen biletów i zamierzono nałożyć na przyszłego dzierżawcę nowe ciężary finansowe w takiej wysokości, że wątpić należy, czy znajdzie się ktoś o odpowiedź zialny. Ktoś na tak ciężkich warunkach chciałby objąć kierownictwo teatru miejskiego (o perspektywę, że frekwencya skutkiem podwyżki cen zmniejszy się). W szczególności słyszymy, że dyrektor Solski jest wobec projektu nowego kontraktu (który przedłożony zostanie pełnej Radzie w najbliższym czasie, zapewne 3 marca) prawie zdecydowany nie ulegać się nadal o dzierżawę teatru, co uwzględniłby w danych warunkach za fatalną obrót sprawy, za nieszczerze zarówno dla publiczności, jak dla sztuki i dla zarządu miasta, które drugiego takiego kierownika nie znajduje.

Sprawozdawca "Nowin" zasługuje w tej sprawie opinii jednej z osób, dokładnie o sprawie teatralnych poinformowanych.

Informator ten zanawia:

— Nowy projekt dzierżawy teatru miejskiego wkłada na nowego dyrektora bardzo znaczne nowe ciężary. I tak § 2 zaprowadzający stały sezon operowy i operetkowy przez dwa miesiące latnie w roku odbiera dzierżawcy raz na za wsze możność dawania przedstawień dramatu, na wypadek, gdyby dzierżawca ten uważał za właściwe dawać te przedstawienia dla możności wiecie frekwencyi przejeżdżnych, którzy po największej części nie są spragnieni opery i operetki, a przyjeżdżając do Krakowa, chcieliby zobaczyć sztuki patriotyczne.

Paragraf 3 postanawiający podwyższenie cen w całym teatrze, które ma być użyte na powiększenie plac aktorówskich wkłada na nowego dzierżawcę znaczne zobowiązania materialne. Podwyższenie to przy zupełnej wyprzedaży teatru wyniesie dziennie 150 kor., ponieważ jednak teatr z wyjątkiem premier prawie nigdy wyprzedzany nie jest, przeciwnie niejako niekiedy zdarza się, że kasa dziennie w tygodniu przynosi 800 a czasami nawet zaledwie 300 kor. (jak to miało miejsce w ostatnim czasie) za jedno przedstawienie nie, suma uzyskana z podwyższenia biletów licząc bardzo optymistycznie wyniesie nie więcej 15.000 kor. Suma plac aktorówskich, łącznie z placą reżysera, inscenizatorów, doradców literackich oraz personelu technicznego nie może być w pierwszym roku wyniosła według tego paragrafu 100.000 kor. 210.000 koron rocznie. P. Solski płaci obecnie 180.000 koron rocznie. Różnica zatem wyniosłaby 20.000 kor. co przy obrotach 18.000 uzyskanych z podwyższenia cen biletów wyniosłoby 2-12.000 kor., które pokryłaby dzierżawca.

Równocześnie zaznaczyć należy, że wskutek podwyższenia cen biletów frekwencya w teatrze nie byłaby znacznie się zmniejszała. Przyczem nie jest wykluczone, że nowy dzierżawca, czując teatr postawiony na prawdziwie artystycznym poziomie, będzie zniechęconym zaangażować lepsze siły, w szczególności w zakresie ról kobiecych, co bardzo łatwo może zwiększyć wydatki na personalia, tak, że projektowana suma 210.000 kor. okazałaby się jeszcze za małą, a nadwyżkę jakaby powstała, musiałby również opłacić dzierżawca.

Niewątpliwie jednak na ten paragraf mimo tych ciężarów technicznego nie można być zgodnym, nie tylko ze względu na dobro teatru, ale i względem na popolepienie bytu artystom i reszcie personelu.

Znaczenie uciążliwych są następujące dwa paragrafy, dotyczące się 1) zawarcia umowy z orkiestrą cywilną, przez gminę subwencjonowaną i 2) nowych dekoracji. Muzyka wojskowa, która grywała przed parą lat, kosztowała dzierżawcę 8.000 kor. Obecnie grywa cywilna i dyrekt. Solski płaci za nią 16.500 kor. Mimo, że orkiestra ta jest dwa razy droższa, gra znacznie gorzej, tak, że publiczność bardzo często w czasie antraktoów opuszcza demonstracyjnie salę, gdy muzyka ta zaczyna grać.

Podwyższenie zatem placu orkiestry o 3.500 kor., rocznie więcej jest niżczem niezasadzone.

Robi ona wrażenie, że gmina chce mieć własną orkiestrę subwencjonując ją sama 10.000 kor., resztę zaś jej utrzymującą chce włożyć na barki nowego dzierżawcy.

Najcięższym jednak i to wprost niezrozumiałym jest obowiązek dzierżawcy sprawienia i od dania gminie w każdym roku nowych dekoracji, mebli scenicznych, wzorów kostiumowych, odpiór ról i przedkładów scenicznych za 20.000 kor., to znaczy o 8.000 kor. więcej niż dotychczas. Ponadto dzierżawca ma sprawić własnym kosztem już w pierwszym roku:

"Horizont panoramiczny", dekoracje przedstawiające dwa lasy, dwa ogrody, łąkę, miasto, wieś, pałac, salę gotycką, renesansową, romańską, dwie komnaty, komplet dekoracji, przedstawiających krajozaby zimowy, 6-7 pokoi współczesnych, kurtyny draperyo-

wą, rozsuwalną, meble rokokowe, renesansowe, gotyckie, romańskie i współczesne, chodnik dla kurytury parku, i i. II. piętra, a to kosztom co najmniej 30.000 koron. Przedmioty stają się własnością gminy.

Ciezar ten jest tak znaczny, że przechodzi siły finansowe każdego dzierżawcy. Komisja, uchwalając ten paragraf w machiawelski sposób wybrnęła z sytuacji. Ponieważ dyr. Solski ciągle dopominał się o nowe dekoracje (obecne są ogromnie zniszczone) i o uprzążenie kurytury rozsuwalnej, komisja zamiast sama zająć się tą sprawą lub zaproponować dzierżawcy zakupno potrzebnych dekoracji do wypłaty z odpowiednim udziałem, cały ciezar ten zrzuca na dzierżawcę. Dzierżawca, choćby się nawet w tych warunkach jakiś znalazł, ma więc gminie sprawić z dekoracji tych niejako prezent, jesto pewnego rodzaju oknp, jakiego się żąda od nowego dzierżawcy w zamian za przyjęcia jego oferty dzierżawy. Czy wobec tych warunków znajdzie się jaki dzierżawca, w szczególności, czy w tym wypadku dyr. Solski kompetetować będzie o teatr — jest rzeczą bardzo wątpliwą — w każdym razie dyr. Solski, nim zgłosi się na objęcie teatru na dalsze 4 lata grubo się namylił.

W magistracie komunikują nam:

W teatrze miejskim podwyższone będą ceny następujących miejsc: Fotele (rząd I i II) o 1 koronę, krzesła (rząd III-VII) o 50 hal, łóżka parterowe o 3 korony, łóżka I. piętra o 2 korony, II. piętra o 1 koronę, balkon I. piętra (I. rząd) o 1 koronę, dalsze o 30 hal, balkon II. piętra o 20 hal, galeria I. rząd o 20 hal.

Podwyżka ta dotyczy tylko ilości najdroższych miejsc, a mianowicie prócz łóż i foteli, krzesel oraz balkonów i pierwszego rzędu galerii, cen wszystkich innych miejsc nie będą zmienione. Zatem na 663 miejsc siedzących uleża na podwyżce 240 miejsc — cena reszty, tj. 420 miejsc, nie będzie zmieniona.

Z ostatniej chwili.

Wielkie sprzeniewierzenie i oszustwo.

Wielkie wrażenie w mieście wywołała wiadomość, że jeden z urzędników autonomicznych pan D. znany w szerokich kołach w Krakowie dopuścił się znacznej defraudacyi na szkodę R. i B. w Krakowie.

Rzeczony urzędnik administrował domami powyżej wymienionych osób Defraudacyę sprawdził dzisiaj hr. T. w urzędzie w miastu należał. Słychać także, że kwity zostały podrobione. Kwota defraudowana przekracza na razie 21.000 koron.

Jak słychać, pieniądze te p. D. przegrał ubiegłego roku — wychwytawszy podstęp urlopu do Monte Carlo.

Lecznica chirurgiczna, Zakład ortopedyczny, Zakład Roentgenowski, Radium, Leczenie gorączką powięziową.

Dra Artura Frommmera

Kraków, ul. św. Tomasza, L. 18, 19, 4
Telefon Nr. 81 (róg ul. Floryańskiej).

Godziny przyjęć: od 10-12 przedp. i od 8-5 po południu.

Pierwszorzędne dekoracje i urządzenia. Odznaczony medalem i krzyżem.

Zakład pogrzebowy Józefa Horakowej

Kraków, ul. Mielnicka 14, Śliska ul. Zwierynskiej 24. Telefon Nr. 248.

pod kierown. Ant. Horaka, em. c. k. oficjalya policyi.

Największe akłady trumien metalowych, dębowych, wieńców etc. przeprowadza prawów zwłok, ekshumacyi itp. — Ceny umiarkowane.

Cierpi wasze dzieci na angielską chorobę?

jest szkodliwe i nie robi żadnych użytków. Dwaście im. Ennli Scotta, z zaszłości, że jego kłopoty były — była prostawia i silne masowały rowijają. Małstwo będzie w krótkim czasie zdrowe i zdrowe z innymi darcini biegają. Najlepsze i najczyściejze składniki przez Scotta specjalny sposób przygotowania czyste i zdrowe i nadzw. czai łatwo strasowymi wyjątkami różnorodnie.

EMULSJA SCOTTA

w ciągu 34 lat przyrządził chorobę ataków o zęga. Słodzi, nieulekany smak Emulsi Scotta czyni ją bardzo lubianą przez dzieci, a przynajmniej ona o wiele skuteczniejsza, niż reszta reszty.

Cena oryginalnej flaszki 2 K 60 h.

Do nabycia we wszystkich aptekach. 46-7

Wiedeński Bank Związkowy • Filia w Krakowie

Funduszo rezerwowe 39 mil. kor. Przyjmuje wkłady w rachunku bieżącym i w 4% książeczki wkładowe. Wielkie Renty wypłaca bez wyłączenia. Podatek rentowy opłaca także z własnych funduszy. Kapitał i spłaty wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując sienie na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszych warunkach.

Kapitał akcyjny: 130 mil. koron

Linia A-B I. 44)

dziesięć dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt poleca

FRANCISZEK MARTIN Kraków, Rynek gł. 12

